

РЕШЕНИЕ

№ 296 28.07.2020г. град Стара Загора

ВИМЕТО НА НАРОДА

Старозагорският административен съд, V състав, в публично съдебно заседание на осми юли през две хиляди и двадесета година, в състав:

СЪДИЯ: РАЙНА ТОДОРОВА

при секретар Пенка Маринова
на прокурор

и с участието
като разгледа

докладваното от съдия Р. ТОДОРОВА административно дело № 343 по описа за 2020г., за да се произнесе съобрази следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 118 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на К.Х.К. с постоянен адрес ***, против Решение № Ц1040-02-13 от 20.05.2020г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт /ТП на НОИ/ - Бургас, с което са потвърдени изцяло разпореждания № Д-02-000-00-01366109 от 03.02.2020г. и № Д-02-000-00-01375865 от 18.03.2020г. на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ – Бургас, за спиране, на основание чл.40, ал.4 от КСО, на образуваното производство по отпускане на парично обезщетение за бременност и раждане, считано от 03.02.2020г. и 18.03.2020г.

В жалбата се съдържат оплаквания за постановяване на оспореното решение и на потвърдените с него разпореждания в противоречие и при неправилно приложение на материалния закон и при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила. Жалбоподателката поддържа, че неправилно и необосновано решаващият административен орган е приел, че са налице предпоставките по чл. 40, ал. 4, т.2 от КСО за спиране на образуваните производства по отпускане на парични обезщетения за бременност и раждане. В тази връзка се излагат съображения, че доколкото законът изисква като основание за спиране на производството наличието на доказателства, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението, сочените в потвърдените с обжалваното решение разпореждания на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ – Бургас факти и обстоятелства, представляващи формирана въз основа на предположение индичия за липса на правно основание за получаване на парично обезщетение, не съставляват предпоставка за спиране на образуваното административно производство при прилагането на чл. 40, ал. 4, т.2 от КСО. Твърди, че извършваните проверки на осигурителите „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД, гр. София и „ВИ ХОУМ 2“ ЕООД, гр. София, не представлява релевантно обстоятелство за отпускането и изплащането на парични обезщетения за бременност и раждане, съответно не могат да имат за последица засягане на осигурителните права на К.К.. По подробно изложени съображения, вкл. такива за допуснати нарушения на процесуалните правила и неспазване на принципа за съразмерност по чл.6 от АПК, е направено искане за отмяна на оспореното решение на Директора на ТП на НОИ - Бургас и на потвърдените с него разпореждания на Ръководителя по изплащането на обезщетенията и помощите, като незаконосъобразни и връщане на преписката на компетентния орган за произнасяне по исканията за отпускане на паричните обезщетения.

Ответникът по жалбата – Директор на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – Бургас, чрез процесуалния си представител по делото, в представеното писмено становище оспорва жалбата като неоснователна и моли да бъде отхвърлена. Поддържа, че доколкото подадените данни по чл.5, ал.4, т.1 от КСО са от съществено значение за определяне правото и размера на паричното обезщетение, предвид неприключилите производства по извършване на проверки от Районна прокуратура – Бургас и от ТП на НОИ – София по отношение на осигурителите, обосновано, в съответствие и при правилно приложение на закона е прието наличието на доказателства, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ за отпускане на парично обезщетение.

Въз основа на съвкупната преценка на представените по делото доказателства, съдът приема за установено следното от фактическа страна по административно-правния спор:

С вх. № Р14-02-000-00-0006512218 от 23.01.2020г., съгласно реда, разписан в чл. 8 от Наредбата за паричните обезщетения и помощи от държавното обществено осигуряване /НПОПДОО/, от осигурителя „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД, е представено в ТП на НОИ - гр. Бургас, удостоверение-приложение № 9 към болничен лист № Е20200213819, издаден на жалбоподателката в настоящото производство - К.К. за периода от 17.01.2020г. до 01.03.2020г. Болничният лист се явява първичен и е с посочена диагноза „наблюдение върху протичане на нормална първа бременност“. С вх. № Р14-02-000-00-0006753611 от 10.03.2020г. от същия осигурител в ТП на НОИ – Бургас е представено удостоверение-приложение №9 към болничен лист № Е20200199105, издаден на К. К., който болничен лист е за периода от 27.02.2020г. до 08.04.2020г., първичен, с посочена диагноза „спонтанно раждане“. Болничните листове са издадени в хипотезата на чл. 26 от Наредбата за медицинската експертиза. Във връзка с извършваната проверка на осигурителните права на лицето е установено, че за същото по реда на чл. 5, ал. 4, т. 1 от КСО са подадени данни с висок осигурителен доход. От направена служебна проверка в информационната система на НОИ е констатирано, че на 01.05.2019г. К. К. е назначена по трудово правоотношение във „ВИ ХОУМ 2“ ЕООД, гр. София на длъжност „ръководител отдел маркетинг“ с осигурителен доход в размер на 940 лева, като трудовият договор е прекратен на 16.01.2020г. Установено е, че липсват внесени осигурителни вноски, както и че в Търговския регистър е вписана молба за откриване на производство по несъстоятелност по отношение на дружеството – осигурител. На 16.01.2020г. К.К. е назначена по трудов договор в „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД, гр. София с осигурителен доход в размер на 2000.00 лв. От контролните органи при ТП на НОИ, гр. Бургас е иницирана проверка на „АЙ ЕФ ДЖИ

АКАУНТИНГ“ ЕООД с издадена Заповед №ЗР-5-02-00720841 от 14.02.2020г. на Ръководителя на ТП на НОИ, гр. Бургас. Впоследствие такава проверка е иницирана и за предходния осигурител на жалбоподателката – „ВИ ХОУМ“ ЕООД, гр. София.

С Разпореждане №Д-02-000-00-01366109 от 03.02.2020г. на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите п

Проверката в „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД, гр. София е приключила на 08.04.2020г. със съставен Констативен протокол № КП-5-02-00744187/ 08.04.2020г. /л. 23 – л.24 по делото/. Като констатирано при извършената от контролните органи проверка се сочи, че въз основа на анализ на представените от дружеството документи, съпоставени с подадените в РОЛ данни, не се установяват доказателства за потвърждаване на извършваната от лицето трудова дейност в осигурителя „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД, което води до съмнения за фиктивност на сключения трудов договор с цел злоупотреба с изплащаните от ДОО обезщетения. В констативния протокол е отбелязано, че съгласно представените за К.К. разплащателни ведомости за месеците януари и февруари 2020г., на лицето са начислени и изплатени трудови възнаграждения, които отговарят на данните подадени в РОЛ, като съответно са отразени и дните във временна неработоспособност. От представения дневник на болничните листове са видни и двата представени от лицето болнични листове. От осигурителя не са представени присъствени форми, от които да се удостовери полагането на труд, както от К., така и от другите работници в дружеството. С оглед така изведените констатации и съмненията за злоупотреба с осигурителните фондове, с писмо изх. №1042-02-26#2 от 10.04.2020г. е подаден сигнал до Районна прокуратура гр. Бургас.

С жалба /искане/ вх. № Д1056-02-1 от 29.04.2020г., К.К. е оспорила пред Директора на ТП на НОИ – Бургас Разпореждани

С обжалваното Решение № Ц1040-02-13 от 20.05.2020г., постановено в производство по чл.117 от КСО, Директорът на ТП на НОИ – Бургас е потвърдил изцяло разпореждания №Д-02-000-00-01366109 от 03.02.2020г. и № Д-02-000-00-01375865 от 18.03.2020г. на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ – Бургас, за спиране, на основание чл.40, ал.4 от КСО, на образуваното производство по отпускане на парично обезщетение за бременност и раждане, считано от 03.02.2020г. и 18.03.2020г., на К.Х.К.. За да потвърди разпореждания Директорът на ТП на НОИ - Бургас е приел, че към момента на издаването им са били налице предпоставките, визирани от нормата на чл. 40, ал. 4, т. 2 от КСО, тъй като са установени обстоятелства, които могат да доведат до издаване на разпореждания за отказ на парично обезщетение на К.К. по болнични листове №Е20200213819 и № Е20200199105, поради което разпорежданията за спиране се явявали правилни и законосъобразни. Решаващият орган административен орган е възприел установените съмнения за фиктивност на сключения от К.К. трудов договор с „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД и за липсата на реално упражняване на трудова дейност, с цел злоупотреби и възползване от обезщетения за бременност и раждане. В мотивната част на решението подробно са описани осигурителния стаж на К.К., осигурителния доход при всеки един от осигурителите, констатациите от приключилата на 08.04.2020г. проверка в осигурителя „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД, гр. София, като е отбелязано, че иницираната проверка на осигурителя „ВИ ХОУМ 2“ ЕООД, гр. София не е завършила, а наличието на осигуряване при този осигурител е от значение за определяне правото и размера на паричните обезщетения.

По делото са представени и приети като доказателства документите, съдържащи се в административната преписка по издаване на оспореното Решение № Ц1040-02-13 от 20.05.2020г. на Директора на ТП на НОИ, гр. Бургас и на потвърдените с решението разпореждания №Д-02-000-00-01366109 от 03.02.2020г. и №Д-02-000-00-01375865 от 18.03.2020г. на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ, гр. Бургас.

Съдът, като обсъди събраните по делото доказателства във връзка с направените в жалбата оплаквания, доводите и становищата на страните и като извърши цялостна проверка на законосъобразността на оспорения административен акт на основание чл. 168, ал. 1 във връзка с чл. 146 от АПК, намира за установено следното:

Оспорването, като направено от легитимирано лице с правен интерес, в законово установения срок по чл.118, ал. 1 от КСО и против акт, подлежащ на съдебно обжалване и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспореното Решение №Ц1040-02-13 от 20.05.2020г. е постановено от материално и териториално компетентния по смисъла на чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „ж“ от КСО административен орган - Директор на ТП на НОИ - Бургас, в предвидената в чл. 59, ал. 2 от АПК форма и съдържа фактическите и правни основания за неговото издаване.

Съгласно разпоредбата на чл. 40, ал. 1 от КСО осигурените лица за общо заболяване и майчинство имат право на паричн

От доказателствата по делото по несъмнен начин се установява, че към момента на заявеното право за отпускане и изпл

В нормата на чл. 40, ал. 4 от Кодекса за социално осигуряване е предвидено, че длъжностното лице, на което е възложен

От съдържащата се в чл.40, ал.4, т.2 от КСО нормативна регламентация следва извода, че за спиране на производството по отпускане или изплащане на паричното обезщетение, законът изисква наличието на *доказателства*, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ или прекратяване изплащането на обезщетението – т.е. съществуването на правно или доказателствено релевантни факти за възникването и съществуването на правото на парично обезщетение. В случая нито се твърди, нито е обосновано, още по-малко е доказано наличието на релевантни /от гл.т на материалноправните предпоставки по чл.50, ал.1 и чл.48а от КСО/ факти и обстоятелства, обуславящи вероятен извод за невъзникнали или несъществуващи за К.К. права на парично обезщетение. Нито образуваните и извършвани контролни проверки по чл. 108 от КСО по отношение на осигурителите, нито наличието на съмнения и предположения за фиктивно упражняване на трудова дейност и за действия, целящи злоупотреби със средства от ДОО, са релевантно материалноправно основание за спиране на производството за отпускане или изплащането на обезщетението в хипотезата на чл.40, ал.4, т.2 от КСО. Нещо повече – към датата на издаване на оспореното решение на Директора на ТП на НОИ – Бургас, проверката на осигурителя „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД е била приключила, като в съставения Констативен протокол № КП-5-02-00744187/ 08.04.2020г. за извършената проверка не се сочат събрани доказателства опровергаващи осигурителния статус на К.К. от гл.т качеството ѝ на осигурено лице по см. на § 1, т.3 от ДР на КСО във вр. с чл. 4, ал. 1, т. 1 от КСО към момента на настъпването на осигурения риск. Обективираният протокол и възпроизведени в обжалвания административен акт „сомнения за фиктивно упражняване на трудова дейност“, без да е отречен фактът на упражнявана трудова дейност от страна на жалбоподателката и без по съответния процесуален ред сключеният трудов договор да е обявен за недействителен, очевидно не могат да бъдат разглеждани *като доказателство*, което да доведе до издаване на разпореждане за отказ да бъде отпуснато парично обезщетение. Наличието или липсата на присъствени форми, в които да е отбелязано, че работникът се е явявал на работното си място, не е достатъчна индичия, а още повече доказателство, за обосноваване на извод за упражняване или не на конкретна трудова дейност. Доколкото „индичията“ не

представлява доказателство, а правоприлагането не може да почива на предположения, формираната въз основа на предположение индичия за липса на правно основание за получаване на парично обезщетение, не съставлява предпоставка за спиране на образуваното производство, субсумираща се в хипотезата на чл. 40, ал. 4, т.2 от КСО. При липсата дори на косвени доказателства – доказателствени факти, индициращи неосъществяването на правнорелевантни факти за възникване на правото на парично обезщетяване от фондовете на ДОО, не е налице основанието по чл.40, ал.4, т.2 от КСО. Още повече че както беше отбелязано и по-горе, при извършената проверка на осигурителя „АЙ ЕФ ДЖИ АКАУНТИНГ“ ЕООД, контролните органи на НОИ са потвърдили, че подадените в РОЛ данни за К.К. за месец януари и февруари на 2020г. са коректни и съответстват на представените разплащателни ведомости.

Относно твърдяната като иницирирана проверка на осигурителя „ВИ ХОУМ 2“ ЕООД, гр. София /без данни дали такава е разпоредена от Директора на компетентното ТП на НОИ/, следва да се отбележи, че дори и в резултат на тази проверка да се приеме, че по отношение на К.К. липсва на осигуряване по смисъла на § 1, т. 3 от ДР на КСО при този осигурител, то това обстоятелство не би довело до постановяването на отказ за отпускане на парични обезщетения, а би променило само техния размер. А както беше посочено, за упражняване на административното правомощие за спиране на производството по отпускането на обезщетението в хипотезата на чл. 40, ал. 4, т. 2 от КСО, законът изисква наличието на доказателства, изключващи възникването и съществуването на правото на обезщетение т. е доказателства за липсата на правопораждащите юридически факти или за наличието на правоизключващи такива. В случая нито се твърдят, нито се сочат като събрани релевантни за правото на К.К. по чл.40, ал.1 и по чл.48а от КСО доказателства, които могат да обусловят постановяването на отказ за отпускане на паричните обезщетения. Следователно както към датата на издаване на Разпореждане № Д-02-000-00-01366109 от 03.02.2020г. и Разпореждане № Д-02-000-00-01375865 от 18.03.2020г. на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ – Бургас, така и към момента на постановяване на потвърждаващото разпорежданията Решение № Ц1040-02-13 от 20.05.2020г. на Директора на ТП на НОИ – Бургас, не са били изпълнени предпоставките по чл. 40, ал. 4, т. 2 от КСО за спиране на образуваните производства по отпускане на парични обезщетения на К.К. – не са налице представени /събрани/ доказателства, които могат да доведат до издаване на разпореждане за отказ.

В заключение следва да се отбележи, че в КСО е регламентиран специален ред за възстановяване на неоснователно получени суми за осигурителни плащания /чл.114 от КСО/. В този смисъл ако в резултат на иницирираните проверки бъдат събрани /представени/ нови документи или данни, които имат значение за определяне на правото или размера на обезщетението, възстановяването на получените без основание суми ще се извърши с разпореждане на Ръководителя на контрола по разходите на ДОО в съответното териториално поделение на НОИ.

С оглед на гореизложеното съдът намира, че жалбата е основателна. Оспореното Решение № Ц1040-02-13 от 20.05.2020г. на Директора на ТП на НОИ – Бургас и потвърдените с него Разпореждане № Д-02-000-00-01366109 от 03.02.2020г. и Разпореждане № Д-02-000-00-01375865 от 18.03.2020г. на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ – Бургас, като постановени в нарушение и при неправилно приложение на закона, следва да бъдат отменени, като незаконосъобразни. На основание чл.173, ал.2 от АПК административната преписка следва да бъде върната на ТП на НОИ – Бургас за продължаване процедирането по образуваните производства по отпускането и изплащането на парични обезщетения на К.К. по болничен лист № Е20200213819 и болничен лист № Е20200199105, съобразно дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

Предвид изхода на делото и на основание чл.143, ал.1 от АПК, искането на жалбоподателката за присъждане на направен

Водим от горните мотиви и на основание [чл. 172, ал. 2, предложение второ от АПК](#), Старозагорският административен съд

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на К.Х.К. с постоянен адрес ***, Решение № Ц1040-02-13 от 20.05.2020г. на Директора на Териториално поделение на Националния осигурителен институт – Бургас и потвърдените с решението Разпореждане № Д-02-000-00-01366109 от 03.02.2020г. и Разпореждане № Д-02-000-00-01375865 от 18.03.2020г. на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ – Бургас, **като незаконосъобразни**.

ВРЪЩА преписката на Ръководителя по изплащане на обезщетенията и помощите при ТП на НОИ - Бургас, за продължаване на процедирането по образуваните производства по отпускане и изплащане на парични обезщетения на К.К. по болничен лист №Е20200213819 и болничен лист №Е20200199105.

ОСЪЖДА Териториално поделение на Националния осигурителен институт- Бургас, да заплати на К.Х.К. с постоянен адрес ***, ЕГН *****, сумата от 500 /петстотин/ лева, представляваща направените от жалбоподателката по делото разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване съгласно чл. 119 във връзка с чл. 117, ал. 1, т. 2, б. „ж“ от КСО.

СЪДИЯ: